

UZASADNIENIE

Oskarżony Ł. S. od 2007 r. prowadził jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą Firma Produkcyjno-Handlowo-Uslugowa (...) Ł. S. z/s w m. B.. Działalność oskarżonego polegała na sprzedaży detalicznej sprzętu AGD, od 2009r. oskarżony rozpoczął sprzedaż za pośrednictwem portali internetowych. Oskarżony podpisał umowę o świadczenie usług transportowych z firmą (...) S.A. z/s w W., która to firma swoje przesyłki w zakresie ewentualnych powstałych uszkodzeń ubezpieczała w firmie Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...). Obsługę (...)S.A. w ramach ubezpieczenia przesyłek firmy (...) S.A. prowadził Broker Ubezpieczeniowy (...) S.A.

Oskarżony Ł. S. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w dniu 05 stycznia 2011r. dokonał sprzedaży artykułów AGD w postaci zlewozmywaka oraz młynka do mielenia odpadów na rzecz kupującego **A. W. (1)** ul. (...), B., za sprzedaż których oraz wysyłkę została wystawiona faktur VAT nr (...) na łączną kwotę 1 708,00 zł. Następnie wskazany towar został za pośrednictwem firmy (...) S.A. z/s w W. dostarczony, w obecności kuriera T. S., A. W. (1) sprawdziła go, po czym odebrała bez zastrzeżeń. Wskazana przesyłka i znajdujący się w niej towar nie nosił widocznych śladów uszkodzeń, na miejscu nie sporządzono protokołu szkodowego.

W dniu 13 stycznia 2011 roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci uszkodzenia i zgubienia przesyłki nr (...) wysłanej w dniu 05 stycznia 2011r. do A. W. (1). Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfałszowania podpisu odbiorcy: A. W. (1) oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji na podstawie decyzji o przyznaniu odszkodowania z dnia 13 kwietnia 2011r. oskarżonemu wypłacone zostało odszkodowanie w wysokości 1084,88 zł.

Ponadto oskarżony Ł. S. dokonał sprzedaży, w sierpniu 2012r. zlewozmywaka granitowego firmy (...) - R. R.zam. S. ul. (...), w lipcu 2012r. zlewozmywaka – **M. C.** zam. (...), (...)-(...) I.. Wskazany towar został następnie za pośrednictwem firmy (...) S.A. z/s w W. dostarczony do odbiorców, w obecności kurierów towar został sprawdzony przez odbiorców, po czym dokonali oni jego odbioru, nie mając jakichkolwiek zastrzeżeń co do stanu zarówno przesyłki, jak i znajdującego się wewnątrz towaru. Wskazane towary nie nosiły śladów uszkodzeń, zatem na miejscu dostarczenia towaru nie sporządzono protokołów szkody.

Następnie oskarżony Ł. S. za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...)S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) zgłosił szkodę w dniu 31 sierpnia 2012r. w postaci uszkodzenia przesyłki nr (...) nadanej w dniu 30 sierpnia 2012r. do R. R., w dniu 17 lipca 2012r. w postaci uszkodzenia przesyłki nr (...) nadanej w dniu 16 lipca 2012r. do M. C.. Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfałszowania podpisu odbiorców: odpowiednio R. R. i M. C. oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji oskarżonemu wypłacone zostało odszkodowanie odpowiednio w wysokości 783,74 zł oraz 1040, 00 zł.

W dniu 14 marca 2011r. oskarżony Ł. S. dokonał sprzedaży artykułów AGD w postaci baterii zlewozmywakowej marki (...), **P. G.** ul. (...), W., za sprzedaż których oraz wysyłkę została wystawiona faktur VAT nr (...) na łączną kwotę 918,00 zł. Następnie wskazany towar został za pośrednictwem firmy (...) S.A. z/s w W. dostarczony, po czym w obecności kuriera Ł. G. (1), P. G. dokonując sprawdzenia towaru, po zauważeniu plam na dostarczonym towarze, dokonał zwrotu towaru kurierowi. Na miejscu dostarczenia towaru nie sporządzono protokołu szkodowego, P. G. po zgłoszeniu reklamacji drogą telefoniczną, otrzymał w późniejszym terminie zamawiany towar.

W dniu 15 marca 2011 roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci uszkodzenia przesyłki nr (...) wysłanej w dniu 14 marca 2011r. do P. G.. Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfałszowania podpisu odbiorcy: P. G. oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji na podstawie decyzji o przyznaniu odszkodowania z dnia 22 kwietnia 2011r. oskarżonemu wypłacone zostało odszkodowanie w wysokości 584,06 zł.

W. S. za pośrednictwem portalu aukcyjnego Allegro.pl. dokonał zamówienia w firmie (...) Ł. S. z/s w m. B. zlewozmywaka marki (...) o wartości 599, 00 zł, po czym w dniu 26 października 2011r. oskarżony dokonał sprzedaży przedmiotowego zlewozmywaka, za sprzedaż którego wystawił fakturę VAT o nr (...) obejmującą ponadto koszty wysyłki w kwocie 20, 00 zł. Przedmiotowy towar został następnie za pośrednictwem firmy (...) S.A. z/s w W. w przesyłce nr (...) dostarczony przez kuriera tejże firmy, P. A. do miejsca pracy odbiorcy, przy ul.(...)w B.. W. S. nie stwierdził jakichkolwiek widocznych uszkodzeń przesyłki, odebrał przesyłkę, towar się w niej znajdujący nie był uszkodzony, na miejscu dostarczenia W. S. nie sporządzał, ani nie podpisywał protokołu szkodowego.

W dniu 27 października 2011 roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci uszkodzenia przesyłki nr (...) nadanej w dniu 26 października 2011r. do W. S.. Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfalszowania podpisu odbiorcy: W. S. oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji na podstawie decyzji o przyznaniu odszkodowania z dnia 22 kwietnia 2011r. oskarżonemu wypłacone zostało odszkodowanie w wysokości 389,59 zł.

M. S. za pośrednictwem portalu aukcyjnego Allegro.pl. dokonał zakupu w firmie (...) Ł. S. z/s w m. B. zlewozmywaka marki (...) o wartości 1 599,00 zł, za sprzedaż którego oskarżony w dniu 23 maja 2012r. wystawił fakturę VAT o nr (...) obejmującą ponadto koszty wysyłki w kwocie 20, 00 zł. Przedmiotowy towar został następnie za pośrednictwem firmy (...) S.A. z/s w W. w przesyłce nr (...) dostarczony przez kuriera tejże firmy, T. W. do miejsca odbioru, przy ul. (...) w W.. M. S. nie stwierdził jakichkolwiek widocznych uszkodzeń przesyłki, odebrał przesyłkę, towar się w niej znajdujący nie był uszkodzony, na miejscu dostarczenia nie sporządzono protokołu szkodowego, zaś M. S. nie podpisywał takiego protokołu.

W dniu 24 maja 2012 roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci uszkodzenia przesyłki nr (...) nadanej w dniu 23 maja 2012r do M. S.. Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfalszowania podpisu odbiorcy: M. S. oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji na podstawie decyzji o przyznaniu odszkodowania z dnia 18 lipca 2012r. oskarżonemu wypłacone zostało odszkodowanie w wysokości 1040,00 zł.

W dniu 11 marca 2011r. oskarżony Ł. S. działając w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonał sprzedaży artykułów AGD w postaci zlewozmywaka marki (...), **M. D. (1)** ul. (...) w G., za sprzedaż których wystawił fakturę VAT nr (...) obejmującą także koszty wysyłki na łączną kwotę 1527,00 zł. Kurier firmy (...) S.A. z/s w W., G. R. dostarczył przesyłkę o nr (...) M. D. (1), która po sprawdzeniu przesyłki, nie miała zastrzeżeń do stanu zewnętrznego zarówno przesyłki, jak i zamówionego towaru, na miejscu dostarczenia towaru ani później nie sporządzono protokołu szkodowego, na którym podpis złożyłaby M. D. (1).

W dniu 16 marca 2011 roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego(...)S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci uszkodzenia przesyłki nr (...) wysłanej w dniu 11 marca 2011r. do M. D. (1). Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfalszowania podpisu odbiorcy: M. D. (1) oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji na podstawie decyzji o przyznaniu odszkodowania z dnia 22 kwietnia 2011r. oskarżonemu wypłacone zostało odszkodowanie w wysokości 974,96 zł.

R. T. za pośrednictwem portalu aukcyjnego Allegro.pl. dokonał zamówienia w firmie (...) Ł. S. z/s w m. B. zlewozmywaka marki (...), po czym w dniu 21 sierpnia 2011r. oskarżony dokonał nadania za pośrednictwem kuriera firmy (...) S.A. przesyłki nr (...), w której znajdował się zamówiony towar. Po dostarczeniu przesyłki na adres O., ul. (...), została ona odebrana przez S. T., żonę R. T., bez jej rozpakowywania. Przedmiotowa przesyłka nie nosiła widocznych śladów uszkodzeń, dostarczony w niej towar nie posiadał jakichkolwiek usterek czy wad, nie sporządzono protokołu szkodowego dotyczącego w/w przesyłki.

W dniu 22 sierpnia 2012r. roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego(...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci zniszczenia przesyłki nr (...) nadanej w dniu 21 sierpnia 2012r. do R. T.. Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfalszowania podpisu odbiorcy: R. T. oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji oskarżonemu wypłacone zostało odszkodowanie w wysokości 1072,52 zł.

E. K. dokonał zakupu w firmie (...) Ł. S. z/s w m. B. zlewozmywaka granitowego, po czym w dniu 16 sierpnia 2011r. oskarżony dokonał nadania w przesyłce nr (...) za pośrednictwem kuriera firmy (...) S.A. z/s w W. przedmiotowego zamówienia na adres R. ul. (...). Po dostarczeniu przesyłka została odebrana przez E. K., bez jej rozpakowywania. Przedmiotowa przesyłka nie nosiła widocznych śladów uszkodzeń, podobnie jak znajdujący się w niej towar, nie był sporządzany jakikolwiek protokół szkodowy dotyczącego w/w przesyłki.

W dniu 17 sierpnia 2012r. roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci uszkodzenia przesyłki nr (...) nadanej w dniu 16 sierpnia 2011r. do E. K.. Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfalszowania podpisu odbiorcy: E. K. oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji oskarżonemu wypłacone zostało odszkodowanie w wysokości 429,27 zł.

W dniu 21 czerwca 2011r. oskarżony Ł. S. dokonał sprzedaży zlewozmywaka marki (...) **H. W.** zam. ul. (...), L., za sprzedaż których oraz wysyłkę została wystawiona faktur VAT nr (...) na łączną kwotę 1626,99 zł, po czym tego samego dnia oskarżony nadał zamówiony artykuł za pośrednictwem firmy (...) S.A. z/s w W. na adres odbiorcy: H. W. odebrał przedmiotową przesyłkę, bez jej rozpakowywania. Przedmiotowa przesyłka nie nosiła widocznych śladów uszkodzeń, podobnie jak znajdujący się w niej towar, nie był sporządzany jakikolwiek protokół szkodowy dotyczącego w/w przesyłki.

W dniu 22 czerwca 2011 roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci uszkodzenia przesyłki nr (...) wysłanej w dniu 21 czerwca 2011r. do H. W.. Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfalszowania podpisu odbiorcy: H. W. oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji na podstawie decyzji o przyznaniu odszkodowania w dniu 23 sierpnia 2008r. oskarżonemu na jego rachunek bankowy zostało wypłacone odszkodowanie w wysokości 1040,00 zł.

J. B. (1) dokonała za pośrednictwem portalu aukcyjnego zakupu w firmie (...) Ł. S. z/s w m. B. zlewozmywaka wraz z baterią, za sprzedaż których oskarżony wystawił fakturę VAT nr (...) na nazwisko J. B. (1), R. (...), W., obejmującą także koszty wysyłki na łączną kwotę 995,99 zł. Przesyłka została nadana przez oskarżonego w dniu 04 maja 2011r. Kurier firmy (...) S.A. z/s w W., K. J. dostarczył przesyłkę o nr (...) J. B. (1), która po uiszczeniu należności za przesyłkę, odebrała ją bez jej rozpakowywania, nie miała zastrzeżeń do stanu zewnętrznego zarówno przesyłki, jak i zamówionego towaru, na miejscu dostarczenia towaru nie sporządzono protokołu szkodowego dotyczącego w/w przesyłki.

W dniu 06 maja 2011 roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci uszkodzenia przesyłki nr (...) nadanej w dniu 04 maja 2011r. do J. B. (1). Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfalszowania podpisu odbiorcy nanosząc w miejscu podpisu poszkodowanego podpis (...) (właściwe nazwisko osoby zamawiającej to B. a nie B.) oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji oskarżonemu wypłacone zostało odszkodowanie w wysokości 389,59 zł.

W dniu 15 grudnia 2011r. oskarżony Ł. S. dokonał sprzedaży płyty indukcyjnej marki (...) **W. Z.** prowadzącemu działalność gospodarczą po firma (...) W. Z. z siedzibą w Ł.- (...), K., za sprzedaż których została wystawiona faktur VAT nr (...) na kwotę 2049,00 zł, po czym tego samego dnia oskarżony nadał zamówiony artykuł za pośrednictwem firmy (...) S.A. z/s w W. na adres siedziby firmy (...). Kupujący odebrał przedmiotową przesyłkę, bez jej rozpakowywania.

Przedmiotowa przesyłka nie nosiła widocznych śladów uszkodzeń, podobnie jak znajdujący się w niej towar. Na miejscu i w obecności W. Z. nie był sporządzany jakikolwiek protokół szkodowy dotyczącego w/w przesyłki.

W dniu 16 grudnia 2011 roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci uszkodzenia przesyłki nr (...) wysłanej w dniu 15 grudnia 2011r. na adres (...) W. Z.. Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfalszowania podpisu odbiorcy: W. Z. oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji na podstawie decyzji o przyznaniu odszkodowania z dnia 17 stycznia 2012r. zostało wypłacone odszkodowanie w wysokości 1332,68 zł.

M. K. (1) dokonał zamówienia w firmie (...) Ł. S. z/s w m. B. zlewozmywaka marki (...), za sprzedaż którego została w dniu 21 czerwca 2010r. wystawiona przez oskarżonego faktura VAT nr (...), tego samego dnia oskarżony dokonał nadania przedmiotowego zamówienia za pośrednictwem kuriera firmy (...) S.A. w przesyłce nr (...) na adres R., ul. (...). Po dostarczeniu, przesyłka została odebrana przez żonę M. K. (1), po czym dokonano jej sprawdzenia. Przedmiotowa przesyłka nie nosiła widocznych śladów uszkodzeń, dostarczony w niej towar nie posiadał jakichkolwiek usterek czy wad, nie sporządzono protokołu szkodowego dotyczącego w/w przesyłki.

W dniu 22 czerwca 2010 roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci zniszczenia przesyłki nr (...) nadanej w dniu 21 czerwca 2010r. do M. K. (1). Oskarżony do wniosku o odszkodowanie przedłożył m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfalszowania podpisu odbiorcy: M. K. (1) oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji oskarżonemu decyzją z dnia 23 lipca 2010r. przyznano odszkodowanie w wysokości 556,72 zł, które następnie wypłacono oskarżonemu.

D. Ł. dokonała zamówienia w firmie (...) Ł. S. z/s w m. B. zlewozmywaka marki (...), za sprzedaż którego została w dniu 13 września 2011r. wystawiona przez oskarżonego faktura VAT nr (...) na łączną kwotę 726,99 zł, w tym obejmująca koszty transportu. Tego samego dnia oskarżony dokonał nadania przedmiotowego zamówienia za pośrednictwem kuriera firmy (...) S.A. w przesyłce nr (...) na adres R.(...), K.. Po dostarczeniu, przesyłka została odebrana przez D. Ł., nie dokonywała ona jej rozpakowywania w obecności kuriera. Przedmiotowa przesyłka nie nosiła widocznych śladów uszkodzeń, dostarczony w niej towar nie posiadał jakichkolwiek usterek czy wad, nie sporządzono protokołu szkodowego dotyczącego w/w przesyłki.

W dniu 14 września 2011 roku oskarżony Ł. S. zgłosił za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. do firmy Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) szkodę w postaci zniszczenia przesyłki nr (...) nadanej w dniu 13 września 2011r. do D. Ł.. Oskarżony zgłosił, iż przesyłka oraz znajdujący się w środku towar został zgnieciony, przedkładając m.in. podrobiony protokół szkodowy, na którym dokonał sfalszowania podpisu odbiorcy D. Ł. oraz kuriera firmy (...) S.A. W konsekwencji oskarżonemu wypłacono odszkodowanie w wysokości 783,74 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego Ł. S. (k. 448-448v), nadto na podstawie zeznań R. Ż.(k. 277), M. T. (k. 284-285), M. K. (2) (k. 329), K. J. (k. 333v), T. S. (k. 334v), G. R. (k. 335v), Ł. G. (2) (k. 336v), M. K. (3) (k. 337v-338). A. R. (k. 340v), P. B. (k. 341v-342v), P. I. (k. 343v), T. W. (k. 382v-383), A. W. (2) (k. 360v), R. R. (k. 366v), M. C. (k. 374v), P. G. (k. 378v), W. S. (k.379v-380), M. S. (k. 384v), M. D. (2) (k. 390v), R. T. (k. 394v), S. T. (k. 396v), E. K. (k.400v), H. W.(k. 404), J. B. (1) (k. 415v), W. Z. (k. 429v), M. K. (1) (k. 433v), D. Ł. (k. 437v), nadto na podstawie: zawiadomienia z załącznikami (k. 1-4, 6-274), informacji (...) (k. 294), kopii protokołów szkodowych (k. 296, 298, 300, 302, 304, 555, 308, 310, 312, 314, 316, 318, 320, 332, 422, 424, 426), protokołu pobrania materiału porównawczego (k. 361-364, 368-373, 376-377, 385-389, 391-393, 398-399, 401-402, 406-407, 418-420, 431-432, 434-435, 440-441), kopii faktury (k. 416), kopii listu przewozowego (417), listu przewozowego (k. 438), faktury (k. 439),

Oskarżony Ł. S. na etapie postępowania przygotowawczego (**k. 448-448v**) przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i wyjaśnił, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej polegającej na sprzedaży artykułów AGD, od 2009r. wykonywał ją również zawierając umowy na odległość za pośrednictwem Internetu. Podał, że podpisał umowę z firmą przewozową (...) w zakresie wykonywania usług przewozu przesyłek do klientów. Oskarżony stwierdził, że w związku z pojawiającymi się po „jakimś” czasie uszkodzeniami przesyłek,

za które zgodnie z umową odpowiedzialność ponosiła firma kurierska, zwracał się on do nich z roszczeniami o zwrot wartości uszkodzonych towarów. Dalej oskarżony wyjaśnił, że w trakcie „luźniej” rozmowy z pracownikiem firmy (...) został poinformowany, że zbyt duża ilość roszczeń odszkodowawczych w stosunku do ilości wysłanych paczek, może spowodować rozwiązanie umowy z oskarżonym. Wyjaśnił, że w/w pracownik odpowiedział mu, że aby uniknąć powyższego, może zrobić tak, że kilka mało wartościowych uszkodzeń zastąpić jednym większym, które w rzeczywistości nie miały miejsca. Dalej podał, że początkowo nie chciał tak uczynić, ale po otrzymaniu informacji od innego pracownika (...), że straci umowę na dostarczanie towarów z firmą (...), z uwagi na zbyt dużo zgłaszanych faktycznie uszkodzanych przesyłek, postanowił skorzystać z rady pierwszego z pracowników. Oświadczył, że postanowił wystąpić z roszczeniem o wypłatę odszkodowania na towar większej wartości, który dochodził do klienta w całości w zamian za parę mniejszych wartościowo zniszczonych w transporcie towarów, aby zrekompensować swoje straty. Oskarżony dodał, że wszystkie dokumenty potrzebne do wypłaty odszkodowania były wypełniane przez niego, podrabiał na nich podpis klienta oraz kuriera, który rzekomo miał dostarczać uszkodzony towar do klienta. Wyjaśnił, że firma (...) rozwiązała z nim umowę w 2013r. Podał, że żałuje tego co zrobił i wniósł o dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 335 § 1 k.p.k. z wymierzeniem uzgodnionej z Prokuratorem kary.

Po dokonaniu oceny wyjaśnień oskarżonego Ł. S. – w świetle analizy pozostałego materiału dowodowego zebranego i ujawnionego w niniejszej sprawie - Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które nie pozwoliłyby przypisać tym wyjaśnieniom przymiotu wiarygodności. Oskarżony nie umniejszał swojej negatywnej roli w zdarzeniu, jasno i z pełną konsekwencją przedstawił przebieg zdarzenia, konsekwentnie twierdził, iż zarzucane mu czyny popełnił sam, bez udziału innych osób. Wszyscy świadkowie – poza P. G.- zgodnie wskazali, że przedmiotowe przesyłki wraz ze znajdującym się w środku towarem docierały do nich w stanie nienaruszonym, nie były w jakikolwiek sposób uszkodzone czy zniszczone, nadto wszyscy świadkowie podają, że w miejscu odbioru nie były sporządzane jakiegokolwiek protokoły szkodowe dotyczące tychże przesyłek, jak również podpisy widniejące w miejscu osoby poszkodowanego na protokołach szkody nie zostały przez nich naniesione. Oskarżony także nie przeczył, że dokonał podrobienia podpisów klienta oraz kuriera na dokumentach potrzebnych do wypłat odszkodowania, w tym na protokołach szkodowych, po czym przedłożył je celem odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie uszkodzeń przesyłek, które w rzeczywistości nie zostały uszkodzone. Sąd miał na względzie, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza deklarowaną przez oskarżonego wersję, iż w okresie od 22 czerwca 2010r. do 31 sierpnia 2012r. czternastokrotnie dokonał odbioru nienależnego odszkodowania w łącznej wysokości 11501, 75 zł poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfałszowanymi podpisami odbiorcy oraz kuriera. Powyższego nie zmienia okoliczność podnoszona przez oskarżonego, że to inna osoba, doradziła mu zgłoszenie szkody o większej wartości, co znamienne oskarżony nie był w stanie podać rzekomo, która to osoba mu tak doradzała. Jeśli nawet uznać, że z pomysłem oszukańczych działań wyszła inna osoba, to i tak jego aktywne działanie było elementem niezbędnym ich przeprowadzenia, tym samym nie wpływa to w jakikolwiek sposób na odpowiedzialności oskarżonego w tymże zakresie. W konsekwencji Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego Ł. S., iż dopuścił się on przestępstwa oszustwa na szkodę pokrzywdzonego podmiotu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. K. (2) (k. 329), K. J. (k. 333v), T. S. (k. 334v), G. R. (k. 335v), Ł. G. (2) (k. 336v), M. K. (3) (k. 337v-338), A. R. (k. 340v), P. B. (k. 341v-342v), P. I. (k. 343v), T. W. (k. 382v-383)- kurierów zatrudnionych bądź współpracujących na innej podstawie z firmą przewozową (...) z/s w W.. Zeznania wszystkich wskazanych świadków są spójne, konsekwentne i kompatybilne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, w szczególności z dokumentacją szkodową, a także z wyjaśnieniami samego oskarżonego. Świadkowie są dla oskarżonego osobami całkowicie obcymi nie mającymi, w ocenie Sądu, jakiegokolwiek interesu, aby składać zeznania w sposób niekorzystny dla oskarżonego. Świadkowie w sposób spójny i logiczny przedstawili fakt dostarczenia przedmiotowych przesyłek. Jednocześnie świadkowie wskazali, iż nie pamiętają szczegółowych okoliczności ich dostarczenia i odbioru przez klientów. W ocenie Sądu jest to zgodne z doświadczeniem życiowym oraz zasadami logicznego rozumowania, iż świadkowie nie zapamiętali szczegółów zdarzenia z udziałem poszczególnych klientów, biorąc pod uwagę typowość sytuacji, wszak dziennie dostarczają oni kilkakilkadziesiąt przesyłek. Jednocześnie wszyscy świadkowie zgodnie potwierdzają, iż podpisy widniejące w miejscu

przeznaczonym na podpis kuriera w przedmiotowych protokołach nie zostały przez nich złożone, a także iż nie sporządzili oni tychże protokołów szkody.

Na przymiot wiarygodności zasługiwały również zeznania świadków A. W. (2) (k. 360v), R. R. (k. 366v), M. C. (k. 374v), P. G. (k. 378v), W. S. (k.379v-380), M. S. (k. 384v), M. D. (2) (k. 390v), R. T. (k. 394v), S. T. (k. 396v), E. K. (k.400v), H. W.(k. 404), J. B. (1) (k. 415v), W. Z. (k. 429v), M. K. (1) (k. 433v), D. Ł. (k. 437v). Zeznania świadków w ocenie Sądu były spójne i konsekwentne, nadto korelowały z wyjaśnieniami samego oskarżonego odnośnie do okoliczności dokonania odbioru nieuszkodzonych przesyłek oraz nie sporządzania i nie składania podpisu na protokołach szkodowych dotyczących poszczególnych przesyłek. W ocenie Sądu w/w świadczenie rzetelnie w złożonych zeznaniach przekazali swoją wiedzę na temat zdarzenia, jak też w sposób skrupulatny opisali okoliczności zakupu, otrzymania oraz odbioru od kuriera przedmiotowych przesyłek, a także stanu opakowań zewnętrznych i towarów się w nich znajdujących – w zakresie w jakim posiadali o nich wiedzę. Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do podważenia wiarygodności świadków. Z analizy akt sprawy w żaden sposób nie wynika, aby istniał jakikolwiek racjonalny powód ku temu, by świadkowie fałszywie obciążali oskarżonego. Świadczenie są dla oskarżonego i (...) S.A. osobami obcymi, których kontakt ze sprawą był całkowicie przypadkowy wynikający z zawartej na odległość umowy sprzedaży. Zeznania, te zasługują zatem na wiarę i stanowią podstawę do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Sąd obdarzył zeznania świadka **M. T. (k. 284-285)** – specjalisty ds. kontroli w (...) S.A. W. ul. (...) - wiarą w całości - w ocenie Sądu świadek ten rzetelnie w złożonych zeznaniach przekazał swoją wiedzę na temat zdarzenia, jak też w sposób skrupulatny opisał podjęte czynności celem zweryfikowania prawdziwości przedmiotowych szkód zgłaszanych przez oskarżonego. Sąd uznał zeznania świadka za spójne, logiczne, konsekwentne, a przede wszystkim dążące do przedstawienia prawdy, w zakresie, w jakim świadek posiadał o niej wiedzę. Świadek jest dla oskarżonego osobą obcą, z pokrzywdzonym podmiotem łączy go wyłącznie fakt zatrudnienia, dlatego w ocenie Sądu, nie miałyby on racjonalnego powodu, aby składać zeznania w sposób niekorzystny nadmiernie obciążający oskarżonego. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności (typu osobista niechęć, zemsta), które mogłyby wzbudzić wątpliwość co do wiarygodności zeznań tego świadka.

Wiarygodnymi Sąd uznał zeznania **R. Ż.(k. 277)** – koordynatora ds. Przeciwdziałania Nadużyciom w (...) S.A. W. ul. (...). Jednakże jego zeznania niewiele wniosły do sprawy albowiem świadek nie dysponował bezpośrednią wiedzą na temat przebiegu zdarzeń związanych z dokonaniem oszustwa przez oskarżonego, niemniej pozostawał on w kontakcie z M. T., pracownikiem przydzielonym do sprawy wyłudzenia odszkodowania przez oskarżonego, ustalenia poczynione przez świadka na podstawie tejże relacji odpowiadają rzeczywistości przebiegowi zdarzenia. Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego, ponadto z pokrzywdzonym podmiotem łączy go wyłącznie fakt zatrudnienia, dlatego w ocenie Sądu nie miał on żadnych powodów, aby treść zeznań składać w sposób obciążający dla oskarżonego. Ponadto jego zeznania korespondują z zeznaniami M. T. oraz dokumentacją szkodową co do faktu wypłaty odszkodowania na rzecz oskarżonego za pośrednictwem firmy (...) S.A., którym to okolicznościom sam oskarżony nie zaprzecza.

Zastrzeżeń Sądu nie wzbudziły dokumenty materialne zgromadzone i ujawnione na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2014r. (k. 481). Dowody te nie dały w ocenie Sądu jakichkolwiek podstaw, by kwestionować je pod względem wiarygodności i fachowości, zostały sporządzone zgodnie z odpowiednimi przepisami, przez powołane do tego instytucje bądź funkcjonariuszy i korzystają z domniemania autentyczności oraz prawdziwości zawartych w nich oświadczeń.

Zdaniem Sądu, wszystkie ocenione wyżej dowody tworzą logicznie powiązaną całość i pozwalają na ustalenie stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Sąd zważył co następuje:

Ujawniony w sprawie materiał dowodowy, jego wszechstronna analiza i interpretacja wykazały jednoznacznie, iż oskarżony Ł. S. w dniu 22 czerwca 2010 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 556,72

PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: M. K. (1) i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 13 stycznia 2011 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.084,88 PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez wprowadzenie w błąd co do faktu zaistnienia szkody na przesyłce adresowanej do A. W. (1) i przedłożenie w procesie likwidacji szkody jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanym podpisem kuriera firmy (...), tj. o popełnienie czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 15 marca 2011 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 584,06 PLN w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: P. G. i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 16 marca 2011 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 974,96 PLN w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: M. D. (1) i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 6 maja 2011 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 389,59 PLN w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: J. B. (1) i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 22 czerwca 2011 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.040 PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: H. W. i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 17 sierpnia 2011 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 429,27 PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: E. K. i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 14 września 2011 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 783,74 PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: D. Ł. i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 27 października 2011 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 389,59 PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: W. S. i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 16 grudnia 2011 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.332,68 PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: W. Z. i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 24 maja 2012 roku w W. działając w

celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.040 PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: M. S. i kuriera firmy (...), tj. popełnienie czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 17 lipca 2012 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.040 PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: M. C. i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 22 sierpnia 2012 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.072,52 PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: R. T. i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; w dniu 31 sierpnia 2012 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Towarzystwo (...) S.A. W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 783,74 PLN, w ten sposób, że za pośrednictwem Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. dokonał odbioru nienależnego odszkodowania poprzez zgłoszenie szkody i przedłożenie jako autentycznego podrobionego protokołu szkodowego ze sfalszowanymi podpisami odbiorcy: R. R. i kuriera firmy (...), tj. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (w związku z dokonaniem oszustwa z użyciem protokołu szkodowego ze sfalszowanym podpisem T. B., J. B. (2) oraz I. B. oskarżonemu nie został przedstawiony zarzut).

Przestępstwa oszustwa stypizowanego w art. 286 §1 kk dopuszcza się ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą jednego z trzech sposobów, tj. wprowadzenia w błąd tej osoby, wyzyskania błędu tej osoby, wyzyskania niezdolności tej osoby do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Błędem w rozumieniu znamion tego przestępstwa jest niezgodność między obiektywną rzeczywistością, a jej odbiciem w świadomości człowieka. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania u danej osoby fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Wprowadzenie w błąd dotyczyć musi tzw. istotnych okoliczności danej sprawy, które mogą mieć wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobę określonej decyzji rozporządzenia mieniem. Innymi słowy, działanie mające na celu wywołanie błędu odnosić się musi do okoliczności powodującej, że rozporządzenie mieniem ma charakter niekorzystny („Kodeks karny – część szczególna”, K. Buchała, A. Zoll, Zakamycze 2000, t. III, s. 153-154). Wprowadzenie w błąd może przejawiać się w najrozmaitszych formach. Może polegać m.in. na złożeniu określonego oświadczenia, dokumentów stwierdzających nieprawdę lub podrobionych. Podnieść należy, iż przedmiotem działania mającego na celu wprowadzenie w błąd może być m.in. informacja dotycząca rozmiarów poniesionej szkody i wynikających stąd zobowiązań po stronie podmiotu zajmującego się obsługą ubezpieczeń z tego tytułu.

Przestępstwo określone w art. 286 §1 kk jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem. Nadmienić należy, iż do skutku nie należy osiągnięcie korzyści majątkowej z niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi chcieć w tym celu użyć określonego działania lub zaniechania Dla przyjęcia zamiaru konieczne jest ustalenie, że sprawca miał świadomość przekazywania osobie rozporządzającej mieniem nieprawdziwych informacji i działania w celu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem dla osiągnięcia korzyści majątkowej („Kodeks karny – część szczególna”, t. III tamże, s. 155).

Na podkreślenie zasługuje, że pojęcie "mienia", jako przedmiotu ochrony prawnokarnej, występuje w szerokim sensie, obejmując wszelkie prawa majątkowe, rzeczowe i obligacyjne, w tym także usługi, świadczenia, zyski lub pożytki.

Ustawowe znamię, stanowiące skutek przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 §1 kk, wypełnione zostaje wtedy, gdy sprawca, działając w sposób opisany w tym przepisie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem, które jest niekorzystne z punktu widzenia interesów tej osoby lub innej osoby pokrzywdzonej. Powstanie szkody w mieniu nie jest koniecznym warunkiem do przyjęcia, że doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dn. 24 listopada 2009 roku o sygn. III KK 138/09, LEX nr 553880).

Dla oceny, czy sprawca swoim zachowaniem wyczerpał znamiona art. 286 §1 kk żadnego znaczenia nie mają cywilnoprawne kwestie związane z działalnością osoby prawnej, osobami uprawnionymi do jej reprezentacji, ważnością zawartej umowy, z prawidłowością jej zawarcia itp. Z punktu widzenia odpowiedzialności karnej istotne jest natomiast to, że pokrzywdzony został doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem na skutek wprowadzenia go w błąd.

Przestępstwo z art. 286 §1 kk może popełnić osoba, która jest związana z zakładem ubezpieczeń umową ubezpieczeniową. Oszustwo w postaci określonej w art. 286 §1 kk będzie dotyczyć m.in. pozoracji zdarzenia, uzasadniającego wypłatę odszkodowania. W praktyce ubezpieczeniowej niekorzystne rozporządzenie mieniem sprowadza się do wyrównania rzekomej lub faktycznej szkody, za którą zakład ubezpieczeń nie powinien odpowiadać lub odpowiadać w mniejszym stopniu (vide Niezgoda Z., Niektóre aspekty prawnokarnej ochrony ubezpieczycieli (instytucji ubezpieczeniowych) na gruncie unormowań art. 286 i 298 k.k, Prok.i Pr. 2006/4/131-139).

Znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k. wypełnia ten, kto m.in. używa jako autentycznego dokumentu podrobionego lub przerobionego. Istota podrobienia dokumentu sprowadza się do sporządzenia takiego zapisu informacji, któremu nadaje się pozory autentyczności, w szczególności, iż pochodzi od określonego wystawcy. Pojęcie używania sprowadza się do wykorzystywania funkcji, jakie może pełnić podrobiony lub przerobiony dokument. Użyciem dokumentu będzie np. przedstawienie go uprawnionej osobie, zrealizowanie na jego podstawie określonego świadczenia. Podkreślić należy, iż posługiwanie się sfałszowanym dokumentem w sytuacjach, które nie są związane z obrotem prawnym, nie ma charakteru „użycia” w rozumieniu art. 270 § 1 k.k. Sprawca może używać dokumentu, który sam sfałszował, albo który został sfałszowany przez inną osobę. Warunkiem odpowiedzialności jest świadomość, że używany przedmiot jest dokumentem fałszywym, przy czym wystarczy, iż sprawca godzi się z taką możliwością. („Kodeks karny – część szczególna”, K. Buchała, A. Zoll, Zakamycze 2000, s. 1302).

W realiach niniejszej sprawy Sąd – na podstawie akt szkodowych, wyjaśnień oskarżonego, a także zeznań świadków – uznał za udowodnione, że oskarżony Ł. S. podrobił podpis odbiorcy M. K. (1) i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 22 czerwca 2010r. powstałego w związku z uszkodzeniem przesyłki wysłanej do M. K. (1), następnie podrobił podpis odbiorcy A. W. (1) i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 13 stycznia 2011r. powstałego w związku z uszkodzeniem przesyłki wysłanej do A. W. (1), następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy P. G. i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 15 marca 2011r. powstałego w związku z uszkodzeniem przesyłki wysłanej do P. G., następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy M. D. (1) i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 16 marca 2011r. powstałego w związku z uszkodzeniem przesyłki nadanej do M. D. (1), następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy J. B. (1) i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 06 maja 2011r. wymaganym do dochodzenia roszczenia za szkodę powstałą w związku z nadaniem przesyłki do J. B. (1), następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy H. W. i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 22 czerwca 2011r. wymaganym do dochodzenia roszczenia za szkodę powstałą w związku z nadaniem przesyłki do H. W., następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy E. K. i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 17 sierpnia 2011r. wymaganym do dochodzenia roszczenia za szkodę powstałą w związku z nadaniem przesyłki do E. K., następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy D. Ł. i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 14 września 2011r. wymaganym do dochodzenia roszczenia za szkodę powstałą w związku z nadaniem przesyłki do D. Ł., następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy W. S. i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 27 października 2011r. wymaganym do dochodzenia roszczenia za szkodę powstałą w związku z nadaniem przesyłki do W. S., następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy W. Z. i kuriera firmy (...) na

druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 16 grudnia 2011r. wymaganym do dochodzenia roszczenia za szkodę powstałą w związku z nadaniem przesyłki do W. Z., następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy M. S. i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 24 maja 2012 wymaganym do dochodzenia roszczenia za szkodę powstałą w związku z nadaniem przesyłki do M. S., następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy M. C. i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 17 lipca 2012 wymaganym do dochodzenia roszczenia za szkodę powstałą w związku z nadaniem przesyłki do M. C., następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy R. T. i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 22 sierpnia 2012 wymaganym do dochodzenia roszczenia za szkodę powstałą w związku z nadaniem przesyłki do R. T., następnie dokonał podrobienia podpisu odbiorcy R. R. i kuriera firmy (...) na druku protokołu szkodowego opatrzonego datą 31 sierpnia 2012r. wymaganym do dochodzenia roszczenia za szkodę powstałą w związku z nadaniem przesyłki do R. R., po czym tak podrobione druki protokołu przedłożył jako autentyczne dokonując zgłoszenia w (...) S.A. uszkodzenia wskazanych przesyłek. Firma (...) z/s w W. posiadała ubezpieczenie (...) w zakresie uszkodzenia przesyłek w Towarzystwie (...) S.A. Z kolei firma (...) S.A. w ramach ubezpieczenia przesyłek firmy (...) była obsługiwana przez Brokera Ubezpieczeniowego (...) S.A. W wyniku zgłoszenia poszczególnych jednostkowych 14 zgłoszeń przez oskarżonego Ł. S. w dniach 22 czerwca 2010r., 13 stycznia 2011r., 15 marca 2011r., 16 marca 2011r., 06 maja 2011r., 22 czerwca 2011r., 17 sierpnia 2011r., 14 września 2011r., 27 października 2011r., 16 grudnia 2011r., 24 maja 2012r., 17 lipca 2012r., 22 sierpnia 2012r., 31 sierpnia 2012r. (...) S.A. wypłaciło odszkodowanie w łącznej wysokości 11501,75 zł.

Na podstawie zgodnych zeznań wszystkich świadków- poza P. G. - Sąd uznał za udowodnione, że w rzeczywistości wszystkie przedmiotowe przesyłki nie były uszkodzone w dacie ich dostarczenia do odbiorców przez kurierów firmy (...), a nadto że nie sporządzono ani wówczas, ani w dacie późniejszej jakichkolwiek protokołów szkodowych dotyczących wskazanych przesyłek, co potwierdza sam oskarżony oraz świadkowie, w tym P. G.. Podobnie na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności na podstawie pisma (...) (k. 294) oraz treści zeznań M. T. oraz dokumentacji szkodowej Sąd uznał za udowodnione, że odszkodowanie zostało oskarżonemu wypłacone, w szczególności na podstawie podrobionych protokołów szkodowych.

Powyższy stan rzeczy skłonił Sąd, by uznać, że uszkodzenia przedmiotowych przesyłek, zawarte w zgłoszeniu oskarżonego, jako w ogóle niepowstałe w wyniku ich dostarczenia przez kurierów firmy (...), służyć miały wprowadzeniu ubezpieczyciela w błąd co do faktu zaistniałej szkody, a tym samym – spowodować wypłatę odszkodowania, w rzeczywistości nienależnego. Dokonując zgłoszenia zdarzenia, z którego wynikać miał odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela, tj. zaistnienia uszkodzenia przesyłek i towarów się w nich znajdujących oraz przedkładając sfalszowane protokoły szkodowe dążył do stworzenia fikcji odnośnie pozoracji zdarzenia, uzasadniającego wypłatę odszkodowania, za rzekomą szkodę, za którą zakład ubezpieczeń powinien odpowiadać. Oskarżony miał świadomość przekazywania pokrzywdzonemu podmiotowi nieprawdziwych informacji, czego nie kwestionował w swych wyjaśnieniach. Zachowanie oskarżonego ukierunkowane było jednoznacznie na wprowadzenie pokrzywdzonego podmiotu w błąd co do okoliczności warunkujących przez nią rozporządzenie mieniem na rzecz oskarżonego. Gdyby bowiem (...) S.A. miała świadomość, iż do uszkodzeniem nadanych przesyłek nie doszło, to oczywistym jest z punktu widzenia zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, że nie wypłaciło by oskarżonemu jako poszkodowanemu odszkodowania w łącznej wysokości 11 501,75 zł z tytułu poniesionych szkód.

Sąd stanął na stanowisku, że powyższe rozporządzenie mieniem miało dla pokrzywdzonego charakter niekorzystny skoro jego istotę stanowiła wypłata pieniędzy pomimo braku rzeczywistej ku temu podstawy. Podobnie Sąd nie powziął wątpliwości, że rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego pozostaje w ścisłym związku przyczynowym z działaniem oskarżonego, gdyby bowiem oskarżony nie zgłosił szkód i nie przedłożył protokołów szkody potwierdzających informacje niezgodny z prawdą, pokrzywdzony nie rozporządziłby mieniem. Sąd uznał w końcu także, iż celem działania oskarżonego było osiągnięcie korzyści majątkowej, skoro rozporządzenie mieniem przez (...) S.A. na rzecz oskarżonego oznaczało uzyskanie odszkodowania za uszkodzenia, w ogóle niepowstałe w wyniku transportu przesyłek do miejsca ich dostarczenia, a co za tym idzie – uzyskanie środków nienależnych. Powyższe działanie Sąd uznał za wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 286 §1 kk.

Jednocześnie działanie oskarżonego związane z podrobieniem podpisów odbiorców i kuriera firmy (...) na 14 wskazanych drukach protokołów szkody, a następnie złożenie tak podrobionych druków protokołów szkody jako autentycznych do ubezpieczyciela wypełniło znamiona występku podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu, a następnie posłużenia się podrobionym dokumentem jako autentycznym.

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, Sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, natomiast na podstawie § 3 wskazanego przepisu wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą.

Realizując wolę oskarżonego odnośnie wydania wyroku skazującego (k. 448-448v) sąd uznał go winnym popełnienia zarzucanych mu czynów i wymierzył mu za każdy z czynów karę po 1 roku pozbawienia wolności, rozważając wszystkie okoliczności, zarówno negatywne jak i pozytywne, jakie mogą wpływać na wymiar kary.

Przy orzekaniu jednostkowych kar pozbawienia wolności we wskazanych powyżej wymiarach okolicznością łagodzącą, wpływająca na wymiar kary jest postawa sprawcy przestępstw, który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożył w ocenie Sądu szczerze wyjaśnienia.

Z okoliczności wpływających łagodząco na wymiar kary Sąd uwzględnił nadto wyrażenie skruchy przez oskarżonego. W realiach niniejszej sprawy Sąd wziął również pod uwagę, że kwota nienależnego świadczenia, wypłacona oskarżonemu, jest stosunkowo niska, w szczególności gdy odnieść to do całości kwot, jakimi codziennie obraca ogólnopolski ubezpieczyciel (...) S.A.; podobnie Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego (dane o karalności – k.451), a zatem czyn oskarżonego, stanowiący przedmiot rozpoznania Sądu w niniejszej sprawie, miał w jego życiu charakter incydentalny, w pozostałym zaś zakresie oskarżony przestrzegał w swoim życiu porządku prawnego. Powyższe względy skłoniły Sąd, by uznać, że w realiach niniejszej sprawy zachodzi przewaga okoliczności łagodzących nad obciążającymi

Sąd uznał stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i stopień jego winy za nieznaczny. Faktem jest, że przestępstwo oszustwa, jako skierowane przeciwko mieniu, tj. dobru chronionemu prawem, stojącemu w hierarchii dóbr zaraz za życiem i zdrowiem ludzkim, popełniane jest, z samej swojej istoty w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, jednocześnie jednak Sąd uwzględnił, że czynu swego oskarżony dopuścił się na szkodę nie osoby prywatnej, dla której utrata kwoty ponad 11 000 zł bezspornie dotkliwa, lecz przeciwko podmiotowi korporacyjnego, dla którego kwota ta jest wartością stanowiącą jedynie niewielki ułamek kwot, składających się na codzienny obrót. Podobnie Sąd uwzględnił, że oskarżony działanie swoje realizował wielokrotnie, przy czym na każdym z nich miał możliwość od realizacji zamiaru popełnienia przestępstwa odstąpić, jednocześnie jednak – jak była o tym mowa – Sąd uwzględnił, że działanie to miało w życiu oskarżonego charakter incydentalny, a zarówno przedtem, jak i potem, oskarżony przestrzegał porządku prawnego. Całość powołanych okoliczności zdecydował w efekcie o tym, iż Sąd stopień winy oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu ocenił jako nieznaczny.

W przekonaniu Sądu, zaproponowane przez oskarżonego kary jednostkowe pozbawienia wolności za poszczególne czyny bliżej dolnej granicy progu ustawowego zagrożenia są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, zaś ich dolegliwość nie przekracza stopnia zawinienia oskarżonego. Jednocześnie kary te, w ocenie Sądu, spełniają swe cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, a także będą właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

W niniejszej sprawie zachodziły przesłanki określone w art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. do orzeczenia wobec Ł. S. kary łącznej, a w ocenie Sądu zaproponowana przez nią kara łączna w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności jest adekwatną w ustalonych warunkach przedmiotowej sprawy.

Sąd Najwyższy wielokrotnie już wskazywał na potrzebę badania związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami jako na okoliczność decydującą w poważnej mierze o zastosowaniu zasady absorpcji bądź kumulacji przy wymiarze kary łącznej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., OSNKW 1984, nr 5-6,

poz. 65; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 1986 r., OSNKW 1976, nr 10-11, poz. 128). Podobne stanowisko prezentują sądy apelacyjne (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 8 marca 2001, sygn. II AKa 59/01, Prok.i Pr. 2002/3/21, Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 28 czerwca 2002, sygn. II AKa 138/02, KZS 2002/7-8/41 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 9 maja 2001, sygn. II AKa 63/01, Prok.i Pr. 2002/7-8/20).

Nadto słusznie rozstrzygnął Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 9 maja 2001, sygn. II AKa 63/01, opubl. w Prok.i Pr. 2002/7-8/20, że zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest nie tylko relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami, czyli bliskością związku przedmiotowo-podmiotowego, ale także tym, w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. W konsekwencji Sąd Apelacyjny zauważa, że im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem. Zasadę absorpcji stosuje się więc, gdy przestępstwa wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodzone i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc blisko powiązany zespół zachowań sprawcy, mimo godzenia w różne dobra osobiste.

Nadmienić należy, iż przy wymiarze kary łącznej nie ma znaczenia stopień zawinienia ani stopień społecznej szkodliwości czynu. Pod uwagę należy brać przede wszystkim względy prewencji indywidualnej i ogólnej. I tak w ocenie Sądu, kara pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą, adekwatną do okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynów, do stopnia jego społecznej szkodliwości oraz do stopnia winy oskarżonego. Kara musi być dolegliwością, aby pomogła uświadomić oskarżonemu, że postąpił w sposób sprzeczny z porządkiem prawnym i jednocześnie powstrzymać go od kolejnych naruszeń.

Wymierzając oskarżonemu Ł. S. karę łączną, zbliżoną do dolnej granicy możliwej do wymierzenia kary łącznej, na zasadzie mieszanej sąd miał na uwadze fakt, iż każde z zachowań oskarżonego objętych niniejszym wyrokiem godziło w te same prawem chronione dobro, jednak odstępy czasu pomiędzy poszczególnymi czynami nie były znaczne. Sąd wziął również pod uwagę wcześniejszą niekaralność oskarżonego Ł. S..

Biorąc pod uwagę postawę oskarżonego- a w szczególności to, że dobrowolnie poddał się karze, wskazane wyżej właściwości i warunki osobiste (niekaralność), dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie po popełnieniu przestępstwa Sąd skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary na okres lat 3, zgodnie z wnioskiem oskarżonego. W ocenie Sądu istnieje, bowiem pozytywna prognoza kryminologiczna co do zachowania się oskarżonego, polegająca na przeświadczeniu, że w obecnej sytuacji życiowej oskarżonego kara pomimo warunkowego zawieszenia jej wykonania osiągnie stawiane przed nią cele, a w szczególności będzie skutecznie zapobiegać ewentualnemu powrotowi oskarżonego do przestępstwa, będąc dla niego przestrożą na przyszłość. W niniejszej sprawie cele kary, które ma ona odnieść w stosunku do osoby oskarżonego, mogą zatem zostać spełnione w warunkach wolnościowych. W wypadku zlekceważenia nałożonych obowiązków oskarżony poniesie tego konsekwencje. Ustalając okres próby Sąd kierował się stopniem pewności prognozy kryminologicznej względem oskarżonego. Zdaniem Sądu zachodzą podstawy do przyjęcia pozytywnej prognozy względem oskarżonego, dlatego okres próby w wymiarze 3 lat jest adekwatny do weryfikacji trafności postawionej prognozy.

Dla osiągnięcia względów wychowawczych, jak również kierując się potrzebą ukształtowania u oskarżonego przekonania, że popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jest nieopłacalne, nieodzowne było zdaniem Sądu orzeczenie, zgodnie z wnioskiem oskarżonego, na podstawie art. 33 § 2 k.k. kar grzywny za poszczególne czyny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł każda, z wymierzeniem kary łącznej grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych. Wysokość grzywny ustalono stosownie do sytuacji majątkowej oskarżonego i jego możliwości zarobkowych.

Na podstawie art. 72 § 2 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego podmiotu kwoty 11.501,75 zł w terminie 3 miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego Ł. S. od ponoszenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa - uznając, to za zgodne z zasadami słuszności wobec przyznania się oskarżonego do winy i dobrowolnego poddania się karze.